

[Justitsministeren]

problemer, vil det efter lovforslaget stå kommunerne frit for på ethvert tidspunkt at rejse sag om hjælpeforanstaltninger efter bistandsloven og benytte sig af adgangen til at iværksætte særlige foranstaltninger uden for SSP-regi. Det må også understreges, at oplysninger ikke inden for rammerne af SSP-samarbejdet må videregives som led i politiets efterforskning i straffesager.

Forslaget om ændringer af retsplejelovens regler om *advokater* har til hensigt at skabe mulighed for, at advokatvirksomhed kan drives i selskabsform. Forslaget bygger på et forslag fra Advokatrådet om at skabe adgang til anvendelse af denne virksomhedsform også for advokatsammenslutninger. Spørgsmålet har været behandlet i Retsplejerådet, som ikke finder, at retsplejemæssige hensyn taler imod at åbne adgang til at udøve advokatvirksomhed i selskabsform.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det anses for rigtigt og rimeligt, at også advokater gennem en adgang til at drive advokatvirksomhed i selskabsform får mulighed for at leve op til de krav og behov, der følger af den økonomiske, faglige og erhvervsmæssige udvikling på dette område.

I lovforslaget foreslås advokatselskaber undervigivet nogle begrænsninger, som skal sikre, at de deltagende advokater ikke fritages for de særlige advokatpligter, og at uvedkommende interesser ikke får indflydelse på advokatvirksomheden. Samtidig foreslås, at andre juridiske personer end advokatselskaber ikke må udøve advokatvirksomhed.

Herudover indeholder forslaget en række mindre ændringer af retsplejeloven, bl.a. om tolkebistand til døve og om påtalekompetenzen i voldssager.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

(Lovforslag nr. L 152).

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

(Lovforslag nr. L 151).

Udviklingen har vist, at der bør foretages tilpasninger i de to love på en række områder. Det drejer sig om forenklinger og følger af anden lovgivning. Der har endvidere vist sig behov for, at der indføres regler om organisationsansvar i tjenestemandsløven. Dertil kommer ændringer i tjenestemandspensionsloven som følge af aftaleresultatet pr. 1. april 1989 med Centralorganisationernes Fællesudvalg. Endelig bør tjenestemandsløvgivningen tilpasses til EF-reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed.

Om de enkelte lovforslag vil jeg særligt fremhæve følgende:

Tjenestemandsløven

Tjenestemændenes centralorganisationer og tilsluttede organisationer har i flere tilfælde understøttet tjenestemænds kollektive overtrædelser af tjenestemandsløvens § 10, f.eks. ved at styre og finansiere arbejdsnedlæggelser, eller de har forholdt sig passivt over for sådanne overtrædelser. Det foreslås derfor, at Tjenestemandretten kan ikende centralorganisationer og tilsluttede organisationer bod, hvis de har understøttet en kollektiv overtrædelse af tjenestemandsløvens § 10 eller ikke med alle rimelige midler har søgt at hindre overtrædelsen eller bringe den til ophør. Både på det private og på det offentlige overenskomstområde er der i forvejen regler om organisationsansvar i arbejdsretslovens § 12.

I sammenhæng hermed foreslås det endvidere, at Tjenestemandretten kan ikende staten, (amts)kommuner og centralorganisationer bod for overtrædelse af aftaler m.v.

Med hensyn til organisationsansvar i loven om en kommunal tjenestemandsløven henviser jeg til indenrigsministerens lovforslag herom.

Med henblik på at tilpasse tjenestemandsløvgivningen til EF-reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed foreslås det, at finansministeren får mulighed for at bestemme, at personer, der ansættes i staten, folkeskolen eller folkekirken i henhold til EF-reglerne, ansættes på tilsvarende vilkår som tjenestemænd. Bestemmelsen vil finde anvendelse ved ansættelse i stillinger, som efter danske regler besættes med tjenestemænd, men som efter EF-reglerne ikke kan forbeholdes danske statsborgere.